

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 marca 1936 r.

o warunkach zwalniania od należności celnych używanych: odzieży, bielizny i obuwia, nadsyłanych z zagranicy w darze jako wsparcie dla osób niezdolnych.

Na podstawie § 16 do p. 17 przepisów wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1) Na podstawie art. 22 ust. II p. 17 prawa celnego mogą być zwalniane od należności celnych następujące używane przedmioty, nadsyłane jako dary dla ubogiej ludności:

a) odzież, konfekcja i bielizna (osobista, stołowa i pościelowa) wełniana, półwełniana, bawełniana, z jedwabiu sztucznego, lniana oraz wykonana z innych materiałów włóknistych roślinnych (również watawana lecz bez futra);

b) obuwie, wykonane ze skóry (z wyjątkiem lakierowanej, krokodylowej, żmijowej, zamszowej, deseniowej i t. p. luksusowej) oraz z gumy, filcu i tkanin (z wyjątkiem brokatu);

2) Naczelnicy urzędów celnych I kl. mogą w poszczególnych przypadkach zwalniać od należności celnych odzież, konfekcję, bieliznę i obuwie, wykonane z innych materiałów, niż wymienione w ust. 1, jeżeli ilość takich przedmiotów jest nieznaczna i przedmioty te noszą ślady zużycia. Naczelnik urzędu celnego może przelać upoważnienie to na kierownika oddziału urzędu celnego, czynnego przy urzędzie pocztowo-celnym.

§ 2.

1) Jeżeli przedmioty, wymienione w § 1, nadchodzą pod adresem poszczególnych odbiorców, to do zwalniania od należności celnych takich

przedmiotów upoważnia się urzędy celne I kl. pod warunkiem przedstawienia:

a) spisu rzeczy, sporządzonego przez nadawcę (ofiarodawcę) i przez niego poświadczonego; w poświadczeniu tem ofiarodawca powinien wymienić odbiorcę i jego adres oraz stwierdzić, że przedmioty objęte spisem wysłane zostały w darze (tytułem darmym); ponadto wzmiankowany spis rzeczy powinien być wizowany przez urząd konsularny R. P.;

b) świadectwa ubóstwa, wystawione przez zarząd gminy, na obszarze której odbiorca zamieszkuje; na obszarze W. M. Gdańska świadectwa ubóstwa wystawiają upoważnione do tego władze; świadectwo ubóstwa powinno wymieniać szczegółowo stan rodzinny odbiorcy oraz stwierdzać, że odbiorca przesyłki jako osoba niezdolna nie jest w stanie zaspokoić swoich potrzeb życiowych z własnych środków materialnych lub ze swojej pracy.

2) Urząd Celny odmówi zwolnienia od należności celnych przedmiotów, które ze względu na ilość i rodzaj nie odpowiadają stanowi rodzinnemu odbiorcy oraz jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że przedmioty zostały wysłane odpłatnie (nie tytułem darmym).

3) Naczelnicy urzędów celnych mogą zwalniać w poszczególnych przypadkach przedmioty wymienione w § 1, nadeszłe bez spisu rzeczy, przewidzianego w ust. 1-a, jeżeliby uzyskanie dodatkowe takiego spisu było uciążliwe, a z rodzaju i stanu przedmiotów i ewentualnie innych okoliczności wynika, że zostały nadesłane jako dar. Naczelnik urzędu celnego może przelać upoważnienie to na kierownika oddziału urzędu celnego, czynnego przy urzędzie pocztowo-celnym.

§ 3.

1) Przedmioty zwolnione od należności celnych na podstawie art. 22 ust. II p. 17 prawa celnego nie mogą być w ciągu 2-ech lat odstępowane przez odbiorcę ani odpłatnie, ani bezpłatnie osobom niebędącym jego najbliższą rodziną (tj. rodzicami, małżonkiem, rodzeństwem i dziećmi).

2) Odbiorca, przez przyjęcie przesyłki zwolnionej od należności celnych, przyjmuje na siebie zobowiązanie dotrzymania powyższego warunku (ust. 1); niedotrzymanie tego warunku pociąga za sobą odpowiedzialność z ustawy karnej skarbowej.

§ 4.

1) Przesyłki zwalniane od należności celnych w myśl niniejszego zarządzenia podlegają odprawie celnej na podstawie ustnego zgłoszenia. Na kwicie celnym Urząd Celny umieszcza uwagę następującej treści:

„Przedmiotów, wymienionych w niniejszym kwicie, a zwolnionych od należności celnych nie wolno, pod groźbą odpowiedzialności z ustawy karnej skarbowej, odstępować w ciągu 2-ech lat ani odpłatnie ani bezpłatnie osobom, nie będącym najbliższą rodziną odbiorcy (tj. rodzicami, małżonkiem, rodzeństwem i dziećmi)“.

Powyższa uwaga może być albo wypisana ręcznie, albo umieszczona przy pomocy stempla.

2) Oznajmienia statystyczne (III egzemplarze zgłoszenia celnego) należy pozostawiać w urzędzie celnym; jeżeliby jednak na podstawie takiego zgłoszenia zostały pobrane również należności celne, wówczas oznajmienie statystyczne należy wysłać do Głównego Urzędu Statystycznego.

3) Jeżeli w jednej przesyłce znajdują się przedmioty, które mogą być zwolnione od należności celnych, oraz przedmioty, które zwolnieniu takiemu nie podlegają, to w takim razie przedmioty niepodlegające zwolnieniu mogą być za zgodą przedsiębiorstwa przewozowego wydzielone z przesyłki i za zgodą osoby uprawnionej w myśl przepisów przewozowych zniszczone pod kontrolą celną; odbiorca ma również prawo zrzeczenia się takich przedmiotów na rzecz Skarbu Państwa.

§ 5.

Jeżeliby ilość otrzymywanych przez danego adresata darów nasuwała podejrzenie nadużycia, urząd celny powinien odmówić zwolnienia od należności celnych dalszych przesyłek.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1936 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministra Skarbu z dnia 20 września 1932 r. L. D. IV. 20407/1/32 w sprawie zwalniania od cła oraz odprawy celnej przesyłek pocztowych z darami (Monitor Polski Nr. 235, poz. 264 oraz Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 30, poz. 407), stosowany od dnia 30 października 1934 r. na podstawie przepisów p. 10 okólnika Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 34768/3/35 z dnia 25-go października 1934 r. w sprawie wejścia w życie nowych przepisów celnych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 30, poz. 365).

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski

—oOo—